

MIG PERDUDES LES PARAULES

CARLOS ARBÓ

Les següents reflexions sobre les finances de l'Ajuntament de Cassà de la Selva no són producte d'un rampell sinó d'una assossegada meditació després de llegir les declaracions del seu regidor d'Hisenda. Assegurava que si l'Ajuntament fos una empresa privada estaria en "suspensió de pagaments". Es tracta d'una expressió prou contundent com per esbrinar si respon a la realitat o és un foc d'encenalls propi d'una controvèrsia política.

Doncs bé, cap dels tres motius adduïts per qualificar la situació de crítica resisteix una mínima anàlisi. El primer es refereix a un

augment de la morositat dels contribuents. Ara pla! Que s'exigeixi a XALOC, organisme prodigiós creat per la Diputació de Girona a qui s'ha delegat la recaptació, que demostrï l'eficiència i l'eficàcia en el cobrament dels deutes.

El segon motiu gira al voltant de les demores en el pagament de les subvencions per part de la Generalitat. Au va! Cap a Barcelona, a reclamar el compliment dels compromisos.

El tercer motiu és un suposat dèficit que s'arrossega perquè hi havia factures al calaix a finals del 2010 per un valor superior al superàvit declarat (romanent de tresoreria) segons denunciava el mateix regidor, aleshores a l'oposició, en el Ple de 31 de març 2011.

Ara bé, com s'entén que en el ple de 28 de juliol ell mateix, ja en el govern municipal, proposi utilitzar una part d'aquest superàvit "fictici" per fer front a determinades despeses?

De fet, si es produeix dèficit per haver inflat els ingressos o per haver gastat més, només es podrà avaluar amb la liquidació del pressupost de 2011. Ara per ara existeix un problema de tresoreria o de liquiditat agreujat per la gasiveria dels bancs a prestar diners a curt termini.

Per tot plegat cal reivindicar l'ètica, però també l'estètica en l'actuació dels polítics. Tota declaració oportunista és reprovable èticament quan, per curar-se en salut, s'empra la tàctica del calamar per esquitxar de tinta l'anterior equip de govern. I és estèticament menyspreable quan, amb afany sensacionalista, es busca un titular en els mitjans de comunicació.

En efecte, el regidor d'Hisenda de Cassà de la Selva, funcionari d'un altre ajuntament on va exercir de gerent i responsable del control i fiscalització econòmica durant anys, és un polític expert en finances municipals que, en aquest cas, vol portar l'aigua al seu molí.

En aquest àmbit, sense acritud però amb fermesa, afirmo que la independència professional està renyida amb qualsevol actuació política partidista.

Mig perdudes les paraules,/ les coses mig amagades..., canta un sempitern Raimon.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/10/25/perdudes-paraules/524636.html?utm_source=rss